SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2704

av Lina Nordquist m.fl. (L)

En skola där ingen lämnas efter eller hålls tillbaka

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett statligt huvudmannaskap för grundskolan och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att övergå till en i huvudsak skärmfri undervisning i låg- och mellanstadiet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka rätten till läroböcker i skolan och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fördubbla tiden till läsning i skolan och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra litteratur till ett eget ämne i skolan och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om åtgärder för att stärka legitimerade lärares löner och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skydda lärares yrkestitel och om åtgärder mot huvudmän som anställer obehöriga lärare, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om reglerade gruppstorlekar samt personaltäthet i förskolan och tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om reglerade klasstorlekar samt lärartäthet i skolan och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hjälpklasser för stärkt studiero och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en elevhälsogaranti och om åtgärder för att stärka elevhälsans bemanning och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny specialpedagogisk utbildning med fokus på färdighetsträning och särskilt stöd och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en differentierad skolpeng som återspeglar ansvar och kostnader, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fasa ut målstyrningen ur skolväsendet och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om regler för bättre lämpade skolbyggnader och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fasa ut vinstintresset från skolväsendet och skapa bättre förutsättningar för ideella aktörer och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbjuda konfessionella skolor och förskolor och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett gemensamt skolval och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skydda utsatta elever från förövare och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa en trygg arbetsmiljö i skolan och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kunskap är grunden för frihet. En stark kunskapsskola ger människor verktyg att forma sina liv och är den viktigaste investeringen Sverige kan göra för framtiden. Den skola vi har idag blir det samhälle vi får imorgon. Om skolan inte fungerar betyder det en

framtid med färre självständiga vuxna, lägre tillväxt, färre svenska vetenskapliga upptäckter, färre företagare, för få som arbetar i välfärden och fler barn som lockas in i kriminalitet. Om skolan däremot fungerar och eleverna tidigt lär sig att läsa, skriva och räkna kommer fler människor få möjlighet att välja sin väg i livet, oavsett bakgrund. Det är därför Liberalerna har en stolt historia av att sätta skolan först.

Den här motionen lägger grunden för den borgerliga skolpolitiken i riksdagens opposition mot statsminister Magdalena Andersson. Ett sådant arbete är angeläget. I regering med Moderaterna och Kristdemokraterna har Liberalerna brutit en destruktiv spiral för svensk skola och gjort de största förändringarna av skolsystemet på över 30 år. Men kursen behöver ligga fast. Mot Liberalernas reformer för mer ordning och reda står nu en kraftig vänstersväng. Med de rödgröna vid makten riskerar böcker att ersättas av skärmar, lärares mandat ersättas av mer elevinflytande och tydliga regleringar ersättas av otydliga mål. Denna motion skrivs därför i en tid med allvarliga risker för Sveriges framtid. Den farliga vänstersväng som vi ägnat valrörelsen åt att belysa riskerar nu att bli verklighet. Liberalerna fortsätter att säga nej till denna utveckling, också på förskolans och skolans område.

Sverige har inte råd med att ytterligare elever får sin skolgång förstörd till följd av bristande kunskapsfokus eller studiero. Det krävs fler reformer för att ingen elev ska lämnas efter eller hållas tillbaka.

Ordning på grunderna

Mer lästid och mindre skärmtid

Mycket är bra i svensk skola, men mycket måste också bli bättre. Alldeles för många elever lämnar idag skolan utan att kunna läsa och skriva tillräckligt bra. Pisa 2025 visar bland annat att var tredje 15-åring saknar grundläggande läsförmåga. Att kunna läsa har givetvis ett starkt egenvärde, men det är också en förutsättning för att kunna lyckas i skolans alla ämnen och livet i övrigt. I stället för att läsa, ägnar barnen alltmer tid framför skärmar både i och utanför skolan. På vissa skolor får eleverna till och med välja om de vill lyssna på eller läsa texter. Särskilt vanlig har “lyssneläsning” blivit i klassrum där elever har ett annat modersmål än svenska (Skolverket, 2026).

Utvecklingen är särskilt oroande mot bakgrund av att vetenskapen är tydlig med att barn lär sig grunderna – att läsa, skriva och räkna – allra bäst med analoga verktyg i analoga miljöer. Kognitionsforskaren Agneta Gulz har också flaggat för att skärmarnas snabba belöningssystem har en stark negativ påverkan på ungas koncentration och uthållighet. Den så kallade “tiktok-hjärnan” leder till att barn inte längre har tålamod till

långsammare aktiviteter, som att läsa. Skärmanvändningen drabbar dessutom barn med särskilda behov extra hårt. Barn med exempelvis ADHD distraheras lättare än andra av ovidkommande intryck och information när de får tillgång till en dator, mobiltelefon eller padda, vilket i sin tur får stora negativa effekter för deras inlärning och koncentrationsförmåga (Karolinska Institutet, 2023).

Skolan kan inte ensamt hantera de utmaningar som digitaliseringen för med sig, men den måste utgöra en motvikt till den utbredda skärmtiden och förmedla ett kritiskt förhållningssätt till det ständiga informationsflöde elever möter på internet. Det krävs mer lästid och mindre skärmtid i svenska klassrum. Liberalerna har därför gett Skolverket, och en expertgrupp bestående av bland annat kognitionsforskare och lärare, i uppdrag att ta fram nya kursplaner där läsningen uppvärderas betydligt. Även lärarutbildningarna görs om för att stärka fokuset på just läsinlärningen samtidigt som ett nytt betygssystem införs som bättre ska spegla elevers kunskapsutveckling. Men mer behöver göras. Liberalerna vill att undervisningen i låg- och mellanstadiet i huvudsak ska vara skärmfri. Inga elever i grundskolan ska ha personliga datorer eller läsplattor. Samtidigt behöver möjligheterna för lärare att köpa in de läroböcker som krävs, förbättras kraftigt. Liberalerna vill att alla elever ska ha rätt till minst en egen lärobok per ämne. På sikt ska lästiden i skolan fördubblas och litteratur göras till ett eget ämne, där läsning av bland annat klassiska verk ges utrymme och prioriteras.

Bättre förutsättningar för lärare

Skickliga lärare är den enskilt viktigaste faktorn för undervisningens kvalitet (Hattie, 2009). Vi behöver därför fler legitimerade lärare med bättre förutsättningar i skolan. Ändå har många av de reformer som har genomförts i Sverige sedan 90-talet haft motsatt effekt. Exempelvis har lärares undervisningstid ökat med två veckor per läsår sedan 1995 (Skolvärlden, 2019), samtidigt som den administrativa bördan har svällt. Därtill har klasserna blivit större och andelen elever med särskilda behov i den ordinarie undervisningen har ökat (Skolverket, 2025). Det finns exempel där lärare haft krav på att tillämpa över 70 anpassningar under en och samma lektion. Det är en direkt följd av ett illa fungerande stödsystem och besparingar (Vi Lärare, 2020). Samtidigt har anmälningarna om hot och våld mot lärare mer än fördubblats bara under tio års tid (Arbetsmiljöverket, 2024).

Situationen är så allvarlig att hälften av lärarna övervägt att byta yrke – på grund av stress, otillräckliga förutsättningar eller för att de inte hinner med alla sina elever (Skolverket, 2024). Det är en starkt bidragande orsak till att lärarförsörjningen på många

håll har blivit ansträngd och att konkurrensen till lärarutbildningarna ankrat fast på botten (UHR, 2026). Sveriges viktigaste yrke, liksom våra elever, förtjänar betydligt bättre än så.

Liberalerna har därför under mandatperioden påbörjat ett intensivt arbete för att öka läraryrkets attraktivitet. Fler ska vilja söka sig till, stanna kvar i och återvända till läraryrket. Nu skyddas lärares undervisningsuppdrag genom ett golv för planeringstiden och ett tak för undervisningstiden, lärares mandat att upprätthålla ordningen i klassrummen återupprättas och ett nytt stödsystem införs. Det är förändringar som kommer att skapa betydligt bättre villkor för de som arbetar som lärare. Men om reformerna ska få avsedd effekt, krävs det att de genomförs fullt ut och inte rivs upp – något som oroar efter uttalanden från både Centerpartiet och Socialdemokraterna. Liberalerna kommer att rösta nej till alla sådana förslag. Men mer måste också göras.

Socialdemokraternas kommunalisering av skolan har lett till att det idag också skiljer stort hur mycket kommuner satsar på lärarkåren. Som en följd har lärarlönerna halkat efter och kan variera kraftigt beroende på vilken kommun eller huvudman som en lärare arbetar för (Sveriges Lärare, 2025). Idag är tre av fyra lärarutbildningar ekonomiska förlustaffärer (Saco, 2024). Det är inte rimligt. Om fler högpresterande studenter ska söka sig till lärarutbildningen, måste det löna sig att utbilda sig till ett av samhällets allra viktigaste yrken. De enda gångerna som lärarlönerna har ökat mer än genomsnittet har varit när staten har gått in med särskilda satsningar. Därför vill Liberalerna se en statlig lönesatsning som delas med kommunerna och som totalt omfattar 10 000 kronor i lönepåslag per månad för alla verksamma legitimerade lärare. Därtill bör lärares yrkestitel skyddas och sanktionsavgifter införas mot huvudmän som anställer obehöriga lärare. Det är dags att uppvärdera läraryrket.

Ordning i klassrummet

Stärkt trygghet och studiero

Ytterligare en orsak till kunskapstappet i svensk skola är att svenska klassrum är för stökiga. Ett av de tydligaste exemplen på att Sverige har problem med studieron är indexet Disclima, som bygger på data från Pisa-undersökningen 2022 och som är ett mått på disciplinärt klimat i skolor. I detta index på klassrumsdisciplin är Sverige sämst i hela Europa, och av alla undersökta länder är det endast Chile och Nya Zeeland som ligger sämre till. Stök, buller och digitala distraktioner försämrar koncentrationen och är starkt förknippat med sämre skolresultat (OECD 2024). Elever som blir störda av klasskompisar presterar i genomsnitt sämre än sina jämnåriga (Pisa 2022) och

skillnaden mellan att gå på en skola med få ordningsstörningar respektive många motsvarar inlärningen under ett helt läsår för elever på mellanstadiet (Timss 2023). En enkätundersökning från Stockholms stad visar vidare att var tredje flicka inte vågar räcka upp handen i klassrummet. Det är uppenbart att mer behöver göras för att stärka tryggheten och studieron i klassrummen.

Mindre barngrupper

Förskolan ska vara en trygg plats för lek och lärande. Men idag larmar både förskollärare och föräldrar om att barngrupperna är för stora. Det leder till att barnen får sämre förutsättningar till lärande, samtidigt som det ofta skapar en ohållbar arbetsmiljö för personalen. Liberalerna vill att staten ska ta ansvar för att alla barn får goda förutsättningar redan tidigt i skolgången. Det kräver att grupperna i förskolan är små och att andelen barn per personal är låg. Därför ska bindande regler för gruppstorlekar och personaltäthet införas i förskolan.

Mindre klasser

Idag saknas det också en gräns för hur stora klasserna kan vara. På en del håll kan det gå 18 elever i en klass, på andra håll kan det vara över 30. Det är inte rimligt att förutsättningarna skiljer sig så mycket åt beroende på vilken kommun man som lärare arbetar i eller vilken skola man som elev går på. Alla elever har rätt till studiero och en lärare som har tid för en. Mindre klasser skapar bättre förutsättningar för studiero, samtidigt som det finns gott om forskningsstöd för att det leder till bättre kunskapsresultat. Därför vill Liberalerna införa bindande regler för både klasstorlekar och lärartäthet, med ett tak på 20 elever per klass med start i lågstadiet. Regleringarna ska gälla i grundskola, fritidshem, gymnasieskola och för sameskolan samt andra motsvarande skolformer, såsom den anpassade grundskolan.

Relevanta stödinsatser

Samtidigt som klasserna behöver bli mindre, krävs det också tydliga och relevanta stödinsatser för de elever som har behov av det. Liberalerna har i regeringsställning gjort stora satsningar på skolsociala team, där skola och socialtjänst tillsammans arbetar uppsökande mot elever med hög skolfrånvaro och hjälper dem tillbaka till skolan. Höstterminen 2028 införs dessutom stödundervisning i ämnena svenska, svenska som andraspråk och matematik för elever i behov av extra färdighetsträning, samtidigt som det blir lättare för skolor att ge särskilt stöd. Det nya systemet kommer att leda till att betydligt fler elever än idag får relevanta stödinsatser tidigt. Men mer måste göras.

Idag stannar exempelvis ofta elever som återkommande stör ordningen kvar i det ordinarie klassrummet, där de riskerar att försämra studieron för hela gruppen och dessutom få sin egen skolgång kraftigt påverkad. Det leder också till att läraren behöver lägga kraft på att upprätthålla ordningen snarare än att undervisa gruppen. Så ska det inte vara. De elever som har beteendeproblem behöver kunna få stöd utanför klassrummet. Liberalerna vill därför återinföra hjälpklasser för elever med beteendeproblem och se till att de finns tillgängliga på alla skolor. Hjälpklasserna bör bemannas av erfarna lärare, speciallärare och av annan personal med kompetens att hantera elever med beteendeproblematik. För de elever där problemet går bortom skolan kan det även behövas insatser från socialtjänsten. De elever som är farliga för sin omgivning bör även fortsättningsvis vara föremål för akutskolor.

En närvarande elevhälsa

Det behöver också gå betydligt snabbare för elever att få hjälp från elevhälsan när de mår dåligt. Idag är dock köerna ofta långa och bemanningen varierande. Samtidigt vittnar lärare om att elevhälsan i praktiken förvandlats till en konsulterande instans där de själva förväntas vara de som tillämpar insatserna. Det är både riskfyllt och orimligt att enskilda lärare utan medicinsk bakgrund förväntas kompensera för besparingar och centralt placerade elevhälsoteam. Liberalerna vill att elevhälsans vårdinstanser ska återupprättas. Därför bör det införas en tydlig reglering för hur ofta elevhälsans professioner ska finnas på plats i skolans lokaler, för hur och när rutinmässiga hälsobesök ska ske och en elevhälsogaranti införas (där elever ges rätt till en första bedömning inom en viss tid).

I samband med att elevhälsa och stödstrukturer reformeras, förändras också behoven. För att säkerställa att det finns tillräckligt med kompetens som kan utföra olika typer av stödinsatser bör också de specialpedagogiska utbildningarna göras om så att alla som går en sådan utbildning blir behörig att arbeta med eleverna. Fokus på utbildningarna ska ligga på den kompetens som krävs för att kunna ge eleverna extra färdighetsträning inom ramen för stödundervisning och på särskilt stöd.

Ordning i skolsystemet

Statligt huvudmannaskap

Drivkrafterna i dagens skolsystem leder till att lärare och elever får sämre förutsättningar i undervisningen. En viktig orsak är att det statliga ansvaret över skolan har överlåtits till kommunerna. Ständiga krav på effektiviseringar och att 290

kommuner innebär 290 olika prioriteringar, har lett till att skolan idag saknar tillräckliga resurser på många håll. Därför kan två skolor som råkar ligga på varsin sida om en kommungräns ha vitt skilda förutsättningar att bedriva en bra utbildning. Det skiljer över 70 000 kronor per elev och år mellan den kommun som satsar mest och den som satsar minst på skolan. Det är ett lotteri som måste upphöra. Liberalerna vill därför förstatliga skolans huvudmannaskap och finansiering för att säkerställa en likvärdig styrning och resursfördelning i hela landet. Skolan är en nationell angelägenhet och ska behandlas därefter. Därtill behöver resursfördelningen ske på ett sätt som ser till att skattemedel används på ett effektivt och korrekt sätt. Därför behöver också skolpengen differentieras för att säkerställa att skolor enbart får betalt efter det ansvar och de kostnader som de har.

Regelstyrd skola

I samma veva som skolan kommunaliserades ersattes också statliga regleringar med en decentraliserad målstyrning. Intentionerna var att öka effektiviteten och inflytandet för professioner, föräldrar och elever. Men resultatet har blivit det motsatta. Idag kan en skola vara lite vad som helst, utan krav på bland annat labbsalar, behöriga lärare eller hur många elever som kan gå i en och samma klass. På en del håll har även gamla matvarubutiker eller baracker kallats för en skola. Det är inte rimligt och säger något om hur vi som samhälle värderar bildningens status. Tydliga nationella regler om vad en skola är, har ersatts av otydligt formulerade mål som ständigt behöver följas upp. Resurser som borde gå till skolan, går därför i stället till administration och inspektioner.

Liberalerna vill mot denna bakgrund ersätta dagens målstyrning med en statligt regelstyrd skola igen. Det behöver helt enkelt definieras i lag vad en skola är, med bindande regler för bland annat läroböcker, klasstorlekar och hur en skola ska kunna se ut. Det ska finnas tydliga regler för skolans innehåll samt för vilka utrymmen som ska finnas på en skola och hur de ska vara utformade.

Friskolereformen

Som en följd av kommunaliseringen och målstyrningen har även friskolesystemet vuxit fram i ett klimat med betydligt färre regler än tidigare. Skolor som drivs med vinstincitament har idag en högre andel obehöriga lärare och större klasser än vad kommunala skolor har, samtidigt som deras elever lyckas sämre i den högre utbildningen och på arbetsmarknaden. Vinstintresset har i praktiken skapat en kvasimarknad där prissättningen sker på förhand, utan någon hänsyn till skolornas

kvalitet, och där det offentliga sedan bekostar de enskildas skolval – val som dessutom görs med bristfällig information. Med facit i hand har reformen inte fått de positiva effekter som dåtidens politiker på förhand trott. Det handlar alltså mindre om enskilda aktörer och mer skadliga drivkrafter i systemet som helhet.

En ytterligare utmaning med dagens friskolesystem är de sårbarheter för extremism och indoktrinering som systemet bär på. Det handlar delvis om möjligheten för främmande makt att köpa upp och påverka svensk skola på det sätt som Totalförsvarets forskningsinstitut varnat för. FOI har funnit att det inte är osannolikt att en utländsk antagonist skulle kunna investera i svenska skolor med syfte att påverka det demokratiska samhället eller kontrollera diaspora. Skolinspektionen har svårt att upptäcka och motverka antagonistiska aktörer och det finns stora svårigheter att identifiera nationaliteten på ett företags huvudman eller ägarförhållanden utomlands. En anledning till att det är svårt att spåra det utländska ägandet är aktiebolagsformen.

Därtill har religiös indoktrinering förekommit även i andra fall. I totalt nio fall mellan 2019 och 2025 har Skolinspektionen fattat beslut om återkallelse av tillstånd på grund av risk för att elever vid de aktuella skolorna kunde utsättas för antidemokratisk påverkan. Ideologiska låsningar, framför allt hos de borgerliga partierna, har alltför länge stått i vägen från genomgripande reformer där varken vinst eller religion kan prioriteras framför barns utbildning och utveckling.

Skolväsendet behöver mer ordning och reda i sin styrning. Det ska inte gå att tjäna pengar genom att anställa obehöriga lärare, fylla klassrummen till bristningsgränsen eller sprida extremism. Liberalerna vill därför fasa ut vinstintresset ur skolsystemet och att friskolor som idag drivs som vinstdrivande aktiebolag ska omvandlas till en associationsform utan vinstsyfte. Det nya friskolesystemet ska även ge bättre förutsättningar för föräldrakooperativ och andra små fristående förskolor och skolor. Inga skolor eller förskolor ska vara konfessionella.

Ett gemensamt skolval

Det fria skolvalet behöver både värnas och utvecklas. Många familjer gör idag aktiva skolval. Men det finns också de som inte väljer själva. Liberalerna vill att skolvalet ska bli enklare, mer transparent och mer rättvist för individen. Därför ska det införas ett obligatoriskt och gemensamt skolval, med fasta tidsperioder för val och där urvalsgrunder slås fast i lag. Samtidigt behöver tidsperioder och urvalsgrunder vara utformade på ett sätt så att alla får en rimlig chans att delta i skolvalet och gå på den skola man önskar. Det bör också finnas en gemensam plattform där alla familjer får

goda förutsättningar att göra ett skolval. Lättillgänglig, tillförlitlig och jämförbar information om bland annat skolornas lärartäthet, klasstorlekar och resultat på de nationella proven bör finnas samlade på plattformen.

Liberalerna kommer att fortsätta arbeta outtröttligt för en stark kunskapsskola med mer ordning på grunderna, i klassrummet och i skolsystemet. Liberalism, inte socialism. Disciplin, inte stök och fritt valt arbete. Och bildning, inte kunskapsrelativism.

Brottsoffer i skolan

Skolan ska vara en trygg plats för alla elever. Ändå visar granskningar att huvudmän tar dagens regelverk alldeles för lättvindigt. Flera fall har uppmärksammats där unga brottsoffer tvingas möta sina gärningsmän i skolans lokaler. Utsatta elever vittnar om att det lett till att de känt sig för rädda för att vistas i skolans lokaler och att de fått sämre betyg med anledning av det. Det är oacceptabelt.

Redan idag är det möjligt att stänga av eller omplacera en misstänkt eller dömd elev om det är nödvändigt för att tillförsäkra andra elevers trygghet. Det går också att neka en elev tillträde till skolan vid synnerliga skäl. Men det finns inga krav huvudmän att vidta den typen av åtgärder, vilket också återspeglas i de granskningar som gjorts.

Det finns heller ingen skyldighet för kommunala och enskilda huvudmän att samverka om skolplaceringar i den typen av situationer, vilket särskilt kan drabba brottsoffer i mindre kommuner med få skolor. Det behöver ändras. Ingen ung pojke eller flicka ska behöva möta sin gärningsman i skolan, oavsett vilken kommun eleven bor i eller skola den går på.

Liberalerna vill att huvudmän ska ha en skyldighet att flytta gärningsmän till andra skolor i den här typen av situationer och att kraven på att huvudmän samverkar vid omplaceringar ökar. I de fall där en ny skolplacering tar tid ska förövaren stängas av omgående i väntan på en ny skolplacering. Samhället ska alltid stå på brottsoffrets sida.

Samtidigt har också anmälningarna om hot och våld mot lärare eskalerat och ökat med över 150 procent under tio års tid. Under hösten slog antalet hot- och våldsdåd i Stockholm nytt rekord och bakom statistiken finns en lärare som tvingades sy flera stygn i ansiktet efter att ha fått en bok kastad på sig och en annan som blev slagen i bröstet och sedan jagades sedan med en stol. Utvecklingen är oacceptabel. Varje händelse behöver tas på största allvar och får aldrig bagatelliseras till följd av elevernas ålder.

Liberalerna vill därför att det också ska finnas tvingande lagstiftning som gör det obligatoriskt för huvudmän att omplacera elever som återkommande utövar våld mot

lärare, annan skolpersonal eller andra elever. Omplaceringen ska både kunna leda till en tillfällig placering i en akutskola eller särskild undervisningsgrupp och till en permanent placering i en annan klass eller skolenhet. Alla lärare har rätt till en trygg arbetsmiljö.

Lina Nordquist (L)

Elin Andersson (L)

Joar Forssell (L)

Roger Haddad (L)

Patrik Karlson (L)

Marianne Littke (L)

Louise Minnhagen (L)

Erik Nygårds (L)

Mauricio Rojas (L)

Willhelm Sundman (L)

Anders Ekegren (L)

Pär Gustafsson (L)

Elin Hjelmestam (L)

Lars Leijonborg (L)

Martin Melin (L)

Camilla Mårtensen (L)

Cecilia Prins (L)

Hanna Schölander (L)

Marcus Willershausen (L)